

Les
poesies
dels
baleàrics

Elección de
Teatro 1935" en Bar-
celona, y proclama-
cion de la bella tiple
Maruja Vallótera,
del Apolo.

L. MARTINEZ
centro de España
Amaluzco y Calles

Punto Azul
ES CAMPEON
AZUL
PUNTO
OFICIALES
AGENCIAS

SA
PUNTO
OFICIALES
AGENCIAS

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

Pep Aguilar / DÉNIA

Catalina Bauzà / MALLORCA

Agnès Burguera / MALLORCA

Tomeu Estelrich / MALLORCA

Marga Guasch / EIVISSA

Rafael Hernández / VALÈNCIA

Carlos Larios / CEUTA

Carmen Liberal / EIVISSA

Isabela Lleó / MALLORCA

Elena Martí / ALACANT

Andrés Planas / MALLORCA

Lluís Pons, *James* / MENORCA

Gràcia Ribalaiga / MENORCA

Fran Lucas Simón / FORMENTERA

Josefina Torres / EIVISSA

Ricardo Vidal_Maxoa / ALACANT

Les
poesies
dels
baleàrics

**FUNDACIÓ
BALEARIA**

 **Govern de les
Illes Balears**
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

Jaume Bauzá Mayol
Conseller de Turisme, Cultura i Esports

Abans que les illes tinguessin nom, abans que les històries trobassin veu, la mar ja constituïa aquest horitzó immens que ens connectava, ens separava i, sobretot, ens definia. Avui, a «Les poesies dels baleàrics», tornam a llegir-nos a través seu: a través d’una mar que inspira, que ressona i que ens recorda que la cultura és, també, un pont sempre obert.

Aquesta edició del projecte «Baleàrics» confirma, una vegada més, la força de la creació a les Illes Balears i la capacitat dels nostres artistes per transformar la paraula en imatge, el vers en matèria i l’emoció en gest. Cada obra d’aquest catàleg és fruit d’un diàleg íntim entre la poesia i la mirada artística, un exercici que transcendeix disciplines i que dona als poemes una llum nova, com el reflex canviant de la mar sobre la roca.

Des del Govern de les Illes Balears, reafirmam el nostre compromís amb la cultura com a espai compartit, com a territori de trobada i com a motor de cohesió. Projectes com aquest palesen la vitalitat del nostre ecosistema creatiu i la importància de continuar teixint vincles entre illes, persones i sensibilitats diverses. Agraïm profundament la feina de totes les institucions, entitats i professionals que fan possible aquesta xarxa cultural que creix amb cada edició.

Convid a llegir i contemplar aquestes obres amb la mateixa calma amb què escoltam la mar: deixant que el ritme ens porti, que les imatges ens somoguin i que els versos ens guiïn cap a noves maneres de mirar.

Versos i art

Marina Sanmartín Llopis
Fundació Baleària

La poesia, com la mar, té el poder d’unir persones, llengües i cultures, a través de la paraula compartida.

És art fet de paraules, capaç de condensar emocions, idees i experiències mitjançant el ritme, la imatge i la intensitat del llenguatge. Paraules traçades amb cura, harmonitzades en rimes i assonàncies, que, en ser recitades, naveguen com una melodia que solca les ones de la mar. Així, els versos travessen riberes, llengües i mirades, transmetent emocions i vivències que ens connecten.

Aquest fil conductor és perfecte per inspirar i unir els artistes baleàrics en un nou repte: la vuitena edició d’una mostra consolidada que, any rere any, reuneix creadors procedents de diferents indrets del Mediterrani al voltant d’un eix temàtic comú.

A les “Les poesies dels baleàrics” hi participen setze artistes de les Illes Balears, la Comunitat Valenciana i la ciutat autònoma de Ceuta. Han pres com a punt de partida un poema per crear la seua obra, en què s’estableix un diàleg entre la paraula i la creació a través de tècniques diverses com la pintura, la fotografia, l’art tèxtil i l’escultura.

En aquest context, la poesia esdevé molt més que un recurs literari: és una font d’inspiració per a l’expressió artística. Els versos prenen cos, color i textura gràcies a la mirada dels artistes, que els interpreten

i els reformulen a través del seu llenguatge visual. Així, la paraula escrita inspira l’obra, i l’art, alhora, transforma i amplia el significat del poema.

La poesia i les arts visuals comparteixen la capacitat de fer-nos sentir, pensar i mirar el món des d’altres perspectives. Quan aquestes dues formes d’expressió es troben, es complementen i s’enriqueixen mútuament, ens conviden a connectar amb el que veiem i llegim d’una manera més profunda.

Aquesta mostra és una celebració de la riquesa artística i lingüística del Mediterrani, que es manifesta en cada obra i en cada poema. En definitiva, “Les poesies dels baleàrics” ens recorda que la poesia i l’art comparteixen una mateixa essència: emocionar, commoure i transformar.

La iniciativa ha estat possible gràcies a la col·laboració continuada entre el Govern de les Illes Balears, l’associació Art amb B i la Fundació Baleària, amb l’objectiu de fomentar l’intercanvi cultural entre els territoris connectats per les línies marítimes de Baleària.

Art i poesia

Antoni Torres
Comissari

Amb aquesta vuitena edició, “Balearics” consolida més de vuit anys de trajectòria fomentant la visibilitat i la interconnexió dels artistes de totes les illes Balears i del seu entorn mediterrani. El projecte va néixer per cobrir un buit: crear un espai d’exposicions que reunís creadors de totes les illes. i del seu entorn i els posàs en contacte. Des d’aleshores, més de vuitanta artistes —de totes les edats, formacions i procedències— han format part d’aquest recorregut, i han contribuït, d’aquesta manera, a enriquir el panorama artístic balear.

La col·laboració entre el **Govern de les Illes Balears**, la **Fundació Balearia** i el voluntariat d’**Art amb B** ha permès que “Balearics” itineri per les illes, per la Comunitat Valenciana, per Ceuta i per Melilla, i que fins i tot arribi al Museu d’Art Contemporani d’Orà, a Algèria. A cada etapa, el projecte ha reforçat els vincles entre creadors i ha generat espais de diàleg i trobada a través de l’art.

Aquesta vuitena edició —la setena fou una mostra retrospectiva— té la poesia com a font d’inspiració. Cada artista ha triat un poema per transformar-lo en obra plàstica: pintura, fotografia, escultura... Un exercici de lectura, interpretació i mirada que mostra com les paraules poden esdevenir color, forma i gest.

Agraïm el suport de totes les institucions i sales que acullen el projecte, així com de les persones i voluntaris que fan possible aquesta xarxa cultural. També volem recordar Julià Homar, que ens va acompanyar durant anys en el muntatge de les exposicions i que continua present en el nostre record.

Us convidam a descobrir com els versos dialoguen amb l’art.

Pep Aguilar / DÉNIA
Catalina Bauzà / MALLORCA
Agnès Burguera / MALLORCA
Tomeu Estelrich / MALLORCA
Marga Guasch / EIVISSA
Rafael Hernández / VALÈNCIA
Carlos Larios / CEUTA
Carmen Liberal / EIVISSA
Isabela Lleó / MALLORCA
Elena Martí / ALACANT
Andrés Planas / MALLORCA
Lluís Pons, *James* / MENORCA
Gràcia Ribalaiga / MENORCA
Fran Lucas Simón / FORMENTERA
Josefina Torres / EIVISSA
Ricardo Vidal_Maxoa / ALACANT

Pep Aguilar / DÉNIA

Sèrie “Teixint paraules”. *ESPILLS DE PLATA*
Papers teixits, raïó i cotó. Poema de Maria Ibars
38 x 28 cm
2025
Col·lecció particular

“Un teixit de paraules” és un dels *Poemes de Penyamart* que em fa admirar la riquesa descriptiva del paisatge de Maria Ibars.

Sèrie “Teixint paraules”. *BOQUETA NIT*
Fulls de llibre, paper de periòdic i cartells apegats sobre tires de llenç teixides en filat de galliner.
Poema de Vicent Andrés Estellés; cartons amb paraules del lèxic del poeta.
100 x 80 cm
2025

“BOQUETA NIT” és un poema de Vicent Andrés Estellés que evoca els records d’una Dénia tranquil·la, lluny de la saturació turística actual, on encara es podia seure a la porta de casa a prendre la fresca. Amb materials pobres he anat teixint paraules del lèxic del poeta per retre el meu senzill homenatge de comiat a les celebracions del centenari del seu naixement.

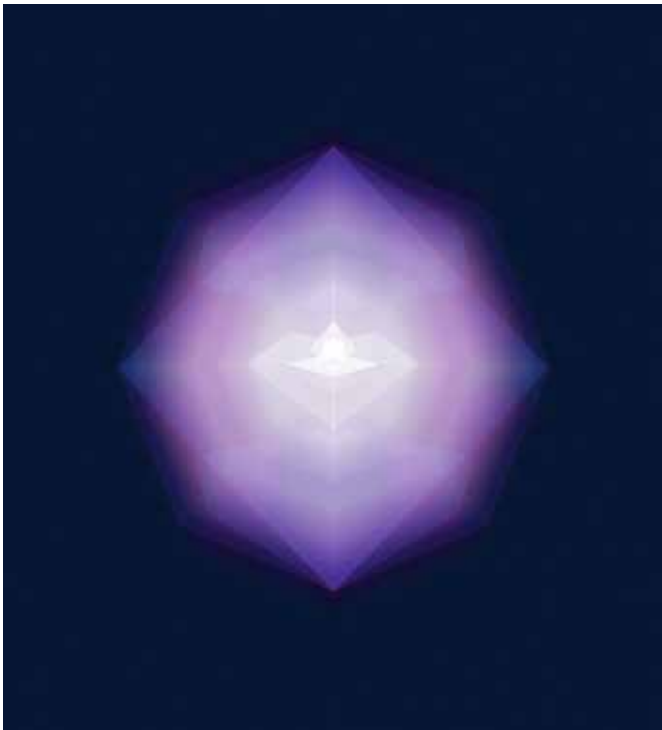
Catalina Bauzà / MALLORCA

L’interior no té un lloc.
S’estén
fins a l’horitzó.

Fragment d’un poema de Silvia Ostertag.

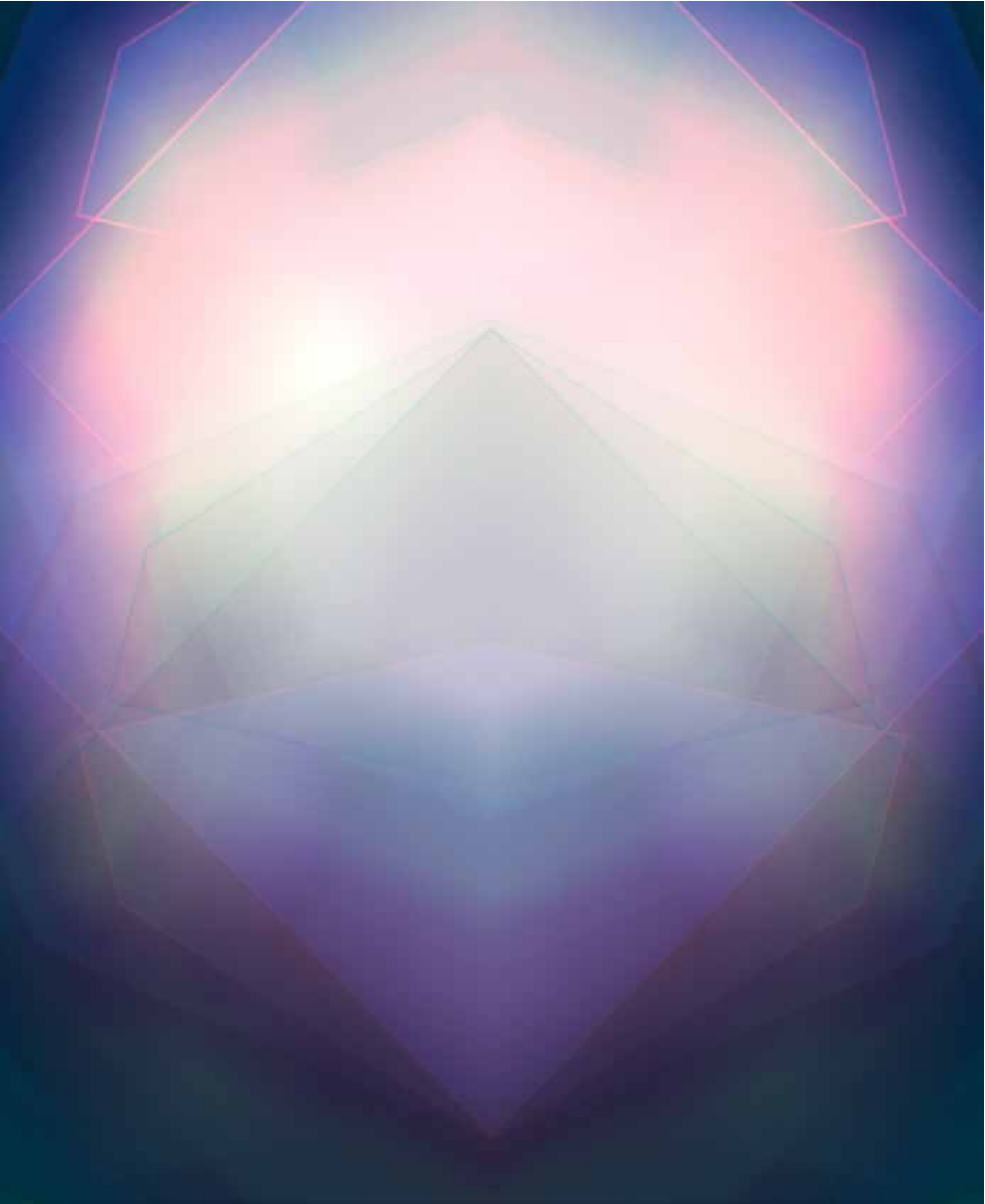
L’espai ple de llum
on s’emmiralla el mar.

Fragment de la poesia de Miquel Martí i Pol
interpretada a la cançó “Et deixo un pont de
mar blava” per Lluís Llach.

Estela III
Estampa digital sobre paper
29,7 x 29 cm
Emmarcament d’alumini + vidre antireflector
2022

S/t de la sèrie “Supernoves II”
Estampa digital sobre paper
70 x 57 cm
Emmarcament d’alumini + vidre antireflector
2024

Agnès Burguera / MALLORCA

Poema “Núvols” del recull de poemes *Versos amics*, de l’any 1998.
Autora: Joana Raspall.

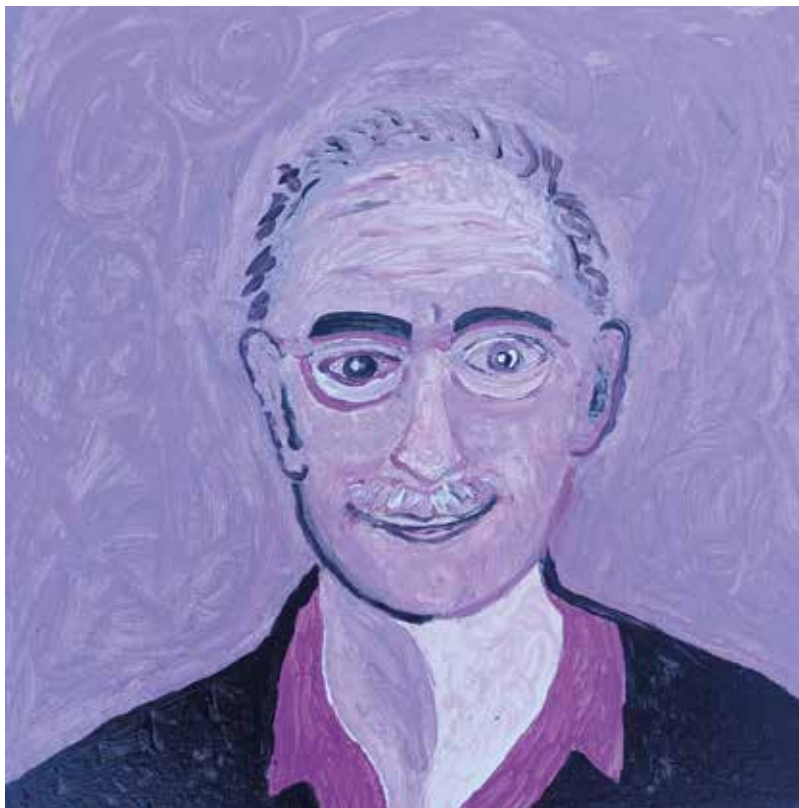
Núvol negre, núvol blanc,
les cabòries se me’n van
amb vosaltres, cel enllà.

Si em tornessin a venir,
desfeu-les en llagrimetes
i ruixeu tot el camí.

Núvols
Acrílic damunt tela
90 x 90 cm
2025

Tomeu Estelrich / MALLORCA

Retrat d'Antoni Vidal Ferrando
40 x 40 cm
Tècnica mixta damunt tela
2025

BLAI BONET A L'ALBA

Veu renéixer les línies
dels cossos, a l'albada.
L'univers, que té forma
d'humà i que s'estructura
barrocament, s'explica
millor dins els seus ulls
negres. L'espai d'un foli
li fa de tornaveu:
“La vida no és un plàcid
efluvi ni hi ha treva
enlloc pels insubmisos.
Però el vent juga net
i galopa amb els vostres
destins. No tengueu por”.

ANTONI VIDAL FERRANDO
El batec de les pedres, 1996

Blai Bonet a l'alba
60 x 60 cm
Tècnica mixta damunt tela
2025

Marga Guasch / EIVISSA

Obres inspirades en el poema “Venezia” de Nora Albert, pseudònim d’Helena Alvarado (Lleida, 1947 - Eivissa, 2023).

Sempre retornes a la ciutat aigua
de palaus emmirallats que, com vaixells ancorats,
suren, senyorívols, aliens al temps.
Hi retornes sempre a l’hivern, el millor *sfumato*,
i hi retrobes la pedra ingràvida i muda,
invident testimoni que retorna a la vida
en ser mirada a cada frec de *vaporetto*.
T’abelleix la ciutat on no calen plànols
car la pèrdua és abrigall i amagatall,
trobadà i retorn, ham i lligam
de tants canals que, tard o d’hora,
et duran sempre a Tintoretto.
I t’abelleix perquè, pots, encara,
sentir-hi les passes a la nit,
les mateixes que degueren recórrer,
exhausts i extasiats, pare i filla,
de retorn de San Rocco.
I és allí, més que enlloc, que viatges sense càmera,
car és cada *sestiere* el que dispara postals
que revelaràs acuradament a la memòria.

A cada plec i replec, amb gust de *spumante*,
àlbums de versos et recordaran la lliçó:

Mil laberints d’aigua per arribar a tu.
Tan sols un pont per atansar dues ribes.

(*Tentades de cel*, Institut d’Estudis Eivissencs, 2008)

Venezia
Tècnica mixta amb pa d’argent damunt tela
40 x 40 cm
2025

Venezia
Tècnica mixta amb pa d’argent damunt tela
100 x 100 cm
2025

Rafael Hernández / VALÈNCIA

Llegó con tres heridas

Miguel Hernández

Llegó con tres heridas:

la del amor,
la de la muerte,
la de la vida.

Con tres heridas viene:

la de la vida,
la del amor,
la de la muerte.

Con tres heridas yo:

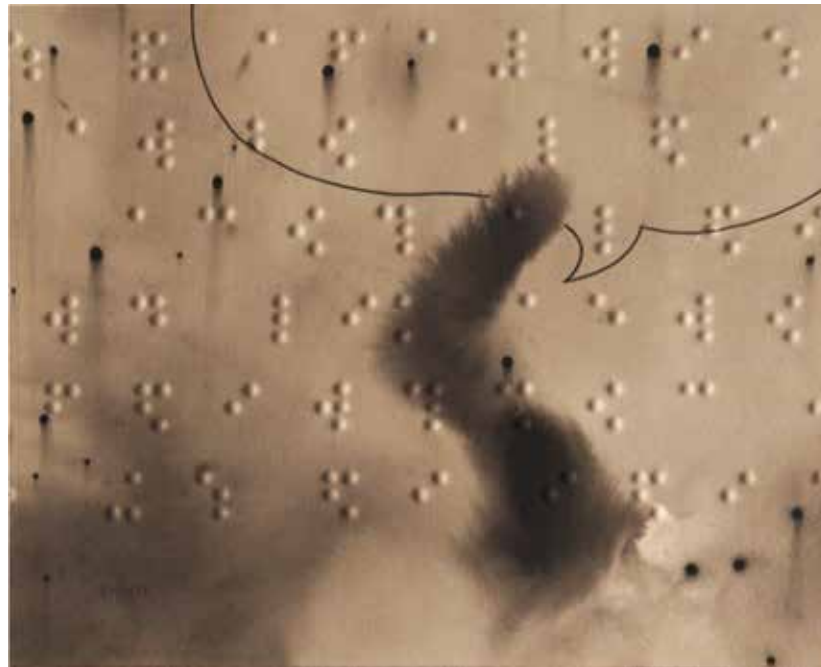
la de la vida,
la de la muerte,
la del amor.

“La pintura és poesia muda; la poesia és pintura cega”.

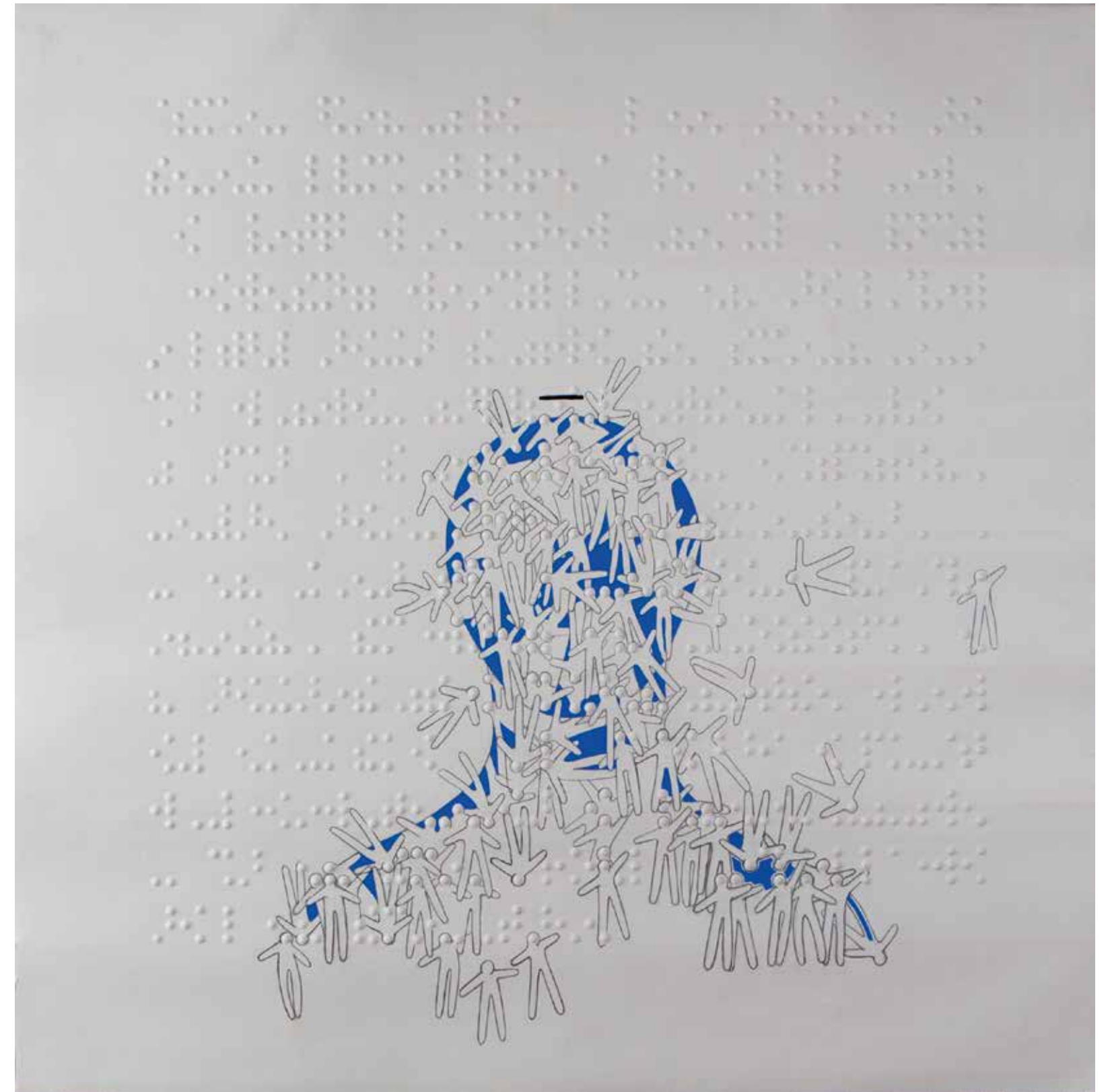
Leonardo da Vinci

“L’art ja no vol estar al servei de la religió ni de l’Estat; no vol continuar il·lustrant la història dels costums; no vol saber res de l’objecte com a tal, i creu que pot afirmar-se sense la ‘cosa’, sinó en si i per si mateix”.

Malévitx i Maiakovski, 1915

La pintura es poesía muda (...)
Tècnica mixta sobre paper
33 x 40 cm
2025

La palabra habitada por Miguel Hernández
Tècnica mixta sobre paper
67 x 71 cm
2016

Carlos Larios / CEUTA

Poemas al mar Sara Búho

Espérame, porque volveré.
Espérame nunca quieto,
siempre salvaje,
siempre en movimiento.
Tu caos es mi calma,
tus gigantes son mis pequeñas cosas.
No me ahoga tanta inmensidad.
Conserva sólo mis recuerdos,
que desde aquí yo los cuido
mientras te prometo que volveré.

Tú sólo guarda tu olor,
que yo ya viajo a través.
Tú sólo guarda la voz de tu sonido,
que ya hablaremos.
Tú sólo conserva la sal,
que ya veremos las heridas.
Tú sólo guarda tu arena
porque volveré
y te mostraré mis relojes,
y también que sólo era cuestión de tiempo
que me salvaras
otra vez.

Los ojos de un niño Leonardo Bello Rosal

Los ojos de un niño, claros como el agua,
muestran alegría, la bondad del alma.

Inspiran las musas, despiertan los versos,
surcan las barreras del fin universo.

Los ojos de un niño viajan en el viento,
detienen la hora, suspenden el tiempo.

Y cuando se ríe, ¡su espíritu goza!
Su cara de ángel de luz se sofoca.

Baila, brinca y canta, lleno de alegría.
Se siente cual ave volando de día.

Los ojos de un niño, sea de piel morena,
negra, blanca o india, al mundo encadena.

Cuando sus ojitos, por tristeza lloran:
llora el alma misma de aquel que lo adora.

Los ojos de un niño, con una sonrisa,
fusionan su alma, con la noble brisa.

Sus ojos exploran, pintan con exceso.
Su arte cristaliza en un cálido beso.

Los ojos de un niño... ¡Qué hermoso regalo!
Brillan como estrella en el cielo azulado.

Por eso he querido los ojos de niño
y ser una fuente de amor y cariño.

El sonido del Verano
Fotografía digital en blanc i negre
Paper Hahnemühle Photo Rag
30 x 20 cm
2024

Espejos del alma
Fotografía digital en color
Paper Hahnemühle Photo Rag
60 x 40 cm
2024

Carmen Liberal / EIVISSA

Les evocadores imatges poètiques d'aquests dos poemes de Teresa Navarro connecten amb el llenguatge abstracte de l'imaginari de la pintora.

Poema de Teresa Navarro Pastor
del llibre *L'ansia de la rosa*

Obscureix-me durant el dia...

Oscuréceme durante el día
i fes-me clara quan la nit arriba.
Vull ser golpeado en una roca
i la bona olor entre la roba bruta.
Veig con la ciudad y las precipitaciones
al plaer le llaman la atención las sombras.
Que no siga massa preciosa
para querer quedarme con ella.
Poseemos un tul en la albereda,
que sols presagie transparència
de marfil, cristal o arena.

Transparencia
Fotografia digital en blanc i negre
Tècnica mixta i acetat
40 x 40 cm
2024

Poema de Teresa Navarro Pastor
del llibre *L'ansia de la rosa*

**Seràs, amiga, la perla, la blanura
que s'abandona...**

Seràs, amiga, la perla,
la blanura que s'abandona
en la selva del poema.
M'absorbeixes, presa soc i mullida
en su refugio de agua.
Amor elemental: el menú silencio
y tu cerquita banyada.

Amor elemental
Tècnica mixta i acetat
100 x 100 cm
2024

Isabela Lleó / MALLORCA

Escritos de Eduardo Chillida

Cubierto de caminos y de piedras
recostado en la noche tan despacio
que el sonido se oye cuando calla.

Tiges
Alabastre
40 x 15 x 15 cm
2016

Elena Martí / ALACANT

Obra realitzada sobre un poema d’Hugo
Mujica del llibre *A les estrelles l’immens*

Viento, y al boleo
vuelan y caen
los vilanos:
cada semilla
cumple ciega su destino,
cada hombre, paso a paso,
va dibujando
su azar.

Sabiduría contenida
Llibre, vil·lans, lletres oxidades
23 x 11 x 16 cm
2024

Obra realitzada sobre el poema “Atzar de
la Poesia”, del llibre *Quadern Vermell* del
poeta Joan Valls Jordà.

Fragment del poema perforat en una cinta de
paper creant el buit de les lletres. El poema es
llegeix a través del buit.

A la fi la poesia
no deixa d’ésser
un tremolós assaig de vida
al buit desolador
de l’existència.

Al buit desolador de l’existència
Cinta de paper perforada dins d’una urna
Urna 28 cm x 15 ø
2017

Andrés Planas / MALLORCA

Hermosa juventud

La boca de una muchacha que yació largo tiempo en un juncal se veía como mordisqueada.

Cuando le abrieron el pecho el esófago estaba agujereado.

Por último, en un pabellón bajo el diafragma encontraron un nido de ratas jóvenes.

Una hermanita estaba muerta.

Las otras vivían de hígado y riñones, bebían la sangre fría y allí habían pasado una hermosa juventud.

Y hermosa y rápida les llegó la muerte.

Las echaron a todas al agua.

¡Uy, cómo chillaban aquellos hociquitos!

Ciclo

La única muela de una prostituta que no fue identificada tenía un empaste de oro.

Las demás, como por tácito acuerdo, se habían marchado.

Aquella la arrancó a golpes el guardacadáveres, la vendió y se fue a bailar.

Total, dijo,

solo polvo debe convertirse en polvo.

Lluís Pons, *James* / MENORCA

En la distància curta cada cosa
sembla que no és record, i tot em plau;
la pena no em fa nosa,
i veig la vida de color de rosa,
com els ocells el dia de cel blau.

(Gumersind Gomila, del llibre *Llucifer. Llegenda íntima*)

Contrast en rosa
Acrílic sobre tela
100 x 80 cm
2025

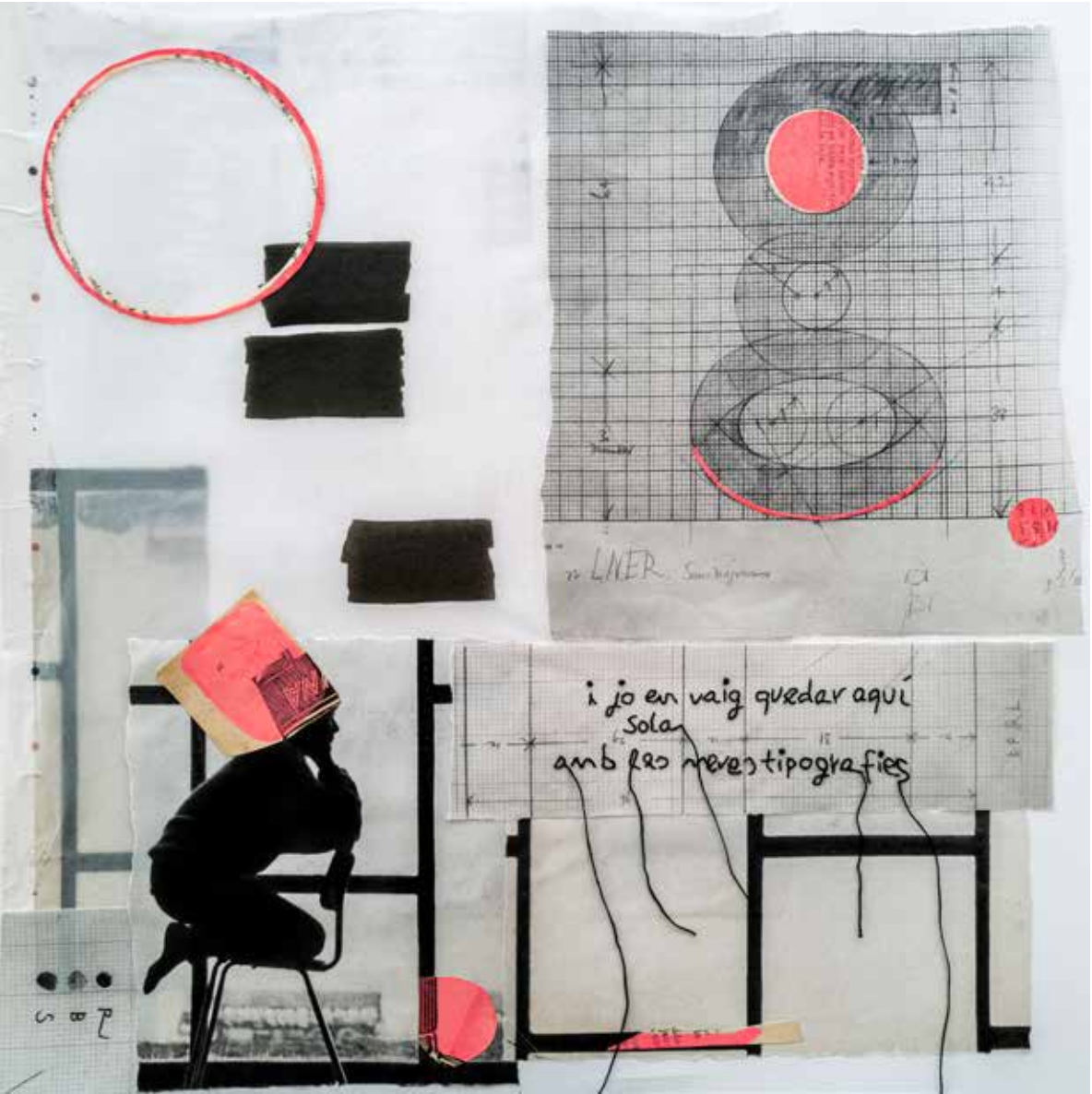
Gràcia Ribalaiga / MENORCA

Poema sense títol
(del llibre *Lletrescades*, 2015)

i de sobte
en un instant
precís
aprenem que
el punt i final
és el signe
tipogràfic
senzill i petit
on tot comença

Punt i final
Collage analògic damunt paper i brodat a mà
40 x 40 cm
2025

Solitud
(del llibre *Lletrescades*, 2015)

i jo em vaig quedar aquí
sola
amb les meves tipografies

Solitud
Collage analògic damunt paper i brodat a mà
40 x 40 cm
2025

Fran Lucas Simón / FORMENTERA

No te rindas

Guillermo Mayer

No te rindas, aún estás a tiempo
de abrazar la vida y comenzar de nuevo,
aceptar tu sombra, enterrar tus muertos,
liberar el lastre y retomar el vuelo.
No te rindas, que la vida es eso,
continuar el viaje, perseguir tus sueños,
abrir las esclusas, destrabar el tiempo,
correr los escombros y destapar el cielo.
No te rindas, por favor no cedas.
Aunque el frío queme, aunque el miedo muerda,
aunque el sol se ponga y se acalle el viento,
aún hay fuego en tu alma, aún hay vida en tu seno.
Porque la vida es tuya y tuyo también el deseo,
porque lo has querido, y porque yo te quiero.
Porque existe el vino, y el amor es cierto,
porque no hay herida que no cure el tiempo.
Abrir las puertas, quitar los cerrojos,
bajar el puente y cruzar el foso,
abandonar las murallas que te protegieron,
volver a la vida y aceptar el reto.
Recuperar la risa, ensayar un canto,
bajar la guardia y extender las manos,
desplegar las alas e intentar de nuevo
celebrar la vida, remontar los cielos.
Porque cada día es un comienzo nuevo,
porque esta es la hora y el mejor momento
porque tenés alas y podés hacerlo,
porque no estás solo y porque yo te quiero.

Argentina, 1993
(Revista *Vuelos*, 1994)

“No te rindas’ no es solo un poema, es un faro en medio de una tormenta, un susurro íntimo que enciende la voluntad cuando el alma se cansa. Como artista, esta obra me invita a transitar la frontera entre la oscuridad y la luz, entre la caída y el impulso de volver a empezar. Estas piezas son un pequeño homenaje a ese instante crucial en el que alguien decide no rendirse.”

No te rindas II
Destrabar el tiempo, correr los escombros
y destapar el cielo.
Técnica mixta
40 x 40 cm
2025

No te rindas yo I
Continuar el viaje,
perseguir tus sueños.
100 x 80 cm
Técnica mixta
2025

Josefina Torres / EIVISSA

La mar clivellada

Aquestes obres estableixen un diàleg entre la matèria i el gest. L'ús d'acrílics en tons blaus i negres sobre el cartró genera una sensació de profunditat líquida i orgànica, evocant el moviment, la densitat i el misteri de la mar. Però aquesta serenitat visual és pertorbada per una gran clivella central, una ferida tangible que trenca la imatge i la idea de continuïtat.

La superfície dels quadres no és un pla passiu, sinó que revela un espai de lluites internes de l'ànima. És una metàfora de la fragilitat d'allò sublim. El cartró trencat representa aquella pell que ja no pot contenir l'energia pictòrica i que s'obre, gairebé violentament, com si la matèria mateixa reclamés el seu dret a dir alguna cosa més enllà de la imatge.

El contrast entre l'aspror del cartró esquinçat i la gestualitat dinàmica de l'acrílic crea una tensió entre allò que és etern i efímer, el que es crea i es destrueix, allò fluid i allò àrid, el que viu i el que mor.

La mar clivellada 3
Acrílic sobre cartró i tela
40 x 30 cm
2025

La mar clivellada

Josefina Torres

A la pell turquesa de la mar,
una clivella s'ha obert,
violentament.
D'on emergeix un crit primigeni,
com un camí secret,
dins de les profunditats
de les entranyes de l'oblit.
La llum es banya
dins la fissura del món,
on es torna mirall
dels nostres dubtes,
on balla el misteri,
amb espurnes negres.
La mar s'entrega
com un batec,
que ja no vol silenciar
les seves ferides.
Jo som la clivella,
però també la mà que tremola,
la taca que s'estén pel llenç
i habita la buidor,
espai en blanc,
entre dos gestos
no pronunciats,
on el firmament es trenca.

La mar clivellada 2
Acrílic sobre cartró i tela
100 x 70 cm
2025

Ricardo Vidal_Maxoa / ALACANT

“Relación entre generaciones con motivo de la muerte. Los relevos.
Negro que deja paso a colores que disputan el espacio de lo onírico.
Elementos singulares, potentes, que dialogan con carácter de presencia.
La memoria. El tiempo se para y permite su momento”.

Inspirada en el poema “El judici particular es retarda”,
de l'autora Antònia Vicens, pertanyent al llibre
Pare què fem amb la mare morta

El judici particular es retarda Mortes de fam
del zel les ànimes es devoren
entre elles

Fam
Tècnica mixta damunt tauler
(acrílic, paper de seda i metall)
30 x 20 cm
2025

Inspirada en el poema “Com que cada dia”,
de l'autora Antònia Vicens,
pertanyent al llibre
Pare què fem amb la mare morta

Com que cada dia A punta de sol
surts a caçar
ànimes
per a mi Jo avui
he mort la mare Per a tu

Per a tu
Tècnica mixta damunt tauler
(acrílic, guaix, grafit i papers)
80 x 80 cm
2025

Biografies

Agua Dura

BIOGRAFIES

PEP AGUILAR

Pep Aguilar Mallol (el Verger, la Marina Alta, 1952)

Mestre jubilat, artista plàstic multidisciplinari. Part de la seva activitat artística ha estat dedicada a la docència, impartint classes, dirigint tallers de falles i fent cursos de perfeccionament en l'àrea d'Expressió Plàstica per a mestres. Del 2013 al 2017, ja jubilat, cursa estudis de grau a la Facultat de Belles Arts d'Altea. Recentment ha desenvolupat la seva producció artística a l'Escola de Plàstica Experimental A. Vives de Gata de Gorgos, dirigida per Josep Ginestar. “En la meua recerca de diferents formes d'expressió i creació artística, explore les possibilitats plàstiques de l'escriptura i dels materials pobres i reciclats, papers, teles esgarrades, fang..., treballant en projectes que impliquen l'ús de tècniques molt diverses”.

CATALINA BAUZÀ

Les arrels de Catalina Bauzà, com el seu art, s'endinsen en els solcs de la natura més salvatge, a prop de Calicant, en alguna intersecció dels centres de la triangulació formada per Betlem, Sant Salvador i Cura. Des d'aquest lloc i amb el seu *genius loci* transita, passa a passa, per uns camins acadèmics de coneixement i d'investigació artística i per altres d'espirituals i d'experimentació humana, que l'han portada de l'Orient més llunyà fins a un espai buit on del no-res ha niat la seva intuïció de la creativitat singular. En la seva pràctica artística Bauzà s'enfoca en els processos y confluències entre la gràfica digital i les tècniques tradicionals calcogràfiques, així com en l'ús de nous materials de suport per a l'acte gràfic i l'estampa. Segueix, però, en la seva constant, la recerca de l'origen de la imatge: d'on provenen les imatges? La seva exploració ens mostra camps ignots, desconeguts, ahora que familiars, a volta imprevisibles, redols de retrobament amb allò infinitament gran i allò incommensurablement petit on configurar la profunditat del ser.

Ens situa en una enclotxa, on el misteri i la meravella de la natura es revela com a superfície de la imatge a través de geometries, llum i color. Colors d'alta evocació simbòlica, com diu Bauzà: “Mitjançant aquest simbolisme la mestra interna també descobreix el significat profund i darrer de l'ésser”. Des d'una interioritat profunda ens situa entre cel i terra on les estrelles com a punts de llum i electricitat ens connecten la retina al cor. Les *Esteles* i *Supernoves* de Bauzà són també petjades d'enyorança per un origen, energia i propòsit, petjades que esdevenen guies d'un camí invers, simetries d'anys llum cap a la Unitat. (Fragments de textos de sala de Claudia Giovanna Zucchelli i Gaspar Caballero, 2024)

AGNÈS BURGUERA

Pintora i artista conceptual nascuda a Mallorca el 1987. Estudià Belles Arts a la Universitat de Barcelona i a la Cooper Union School of Art de Nova York. També és graduada en Psicologia, i el pensament, les emocions i la conducta humana són el rerefons de

la seva obra i un dels seus principals interessos. Actualment exerceix també com a professora d'Educació Plàstica a secundària. En la docència i la investigació hi troba inspiració per al desenvolupament de la seva creativitat. Ha estat finalista del concurs de cartells de Sa Rueta de Palma (2004), semifinalista del concurs d'Arts Visuals Art Jove (2008) i finalista del XIII Concurs de Pintura de Costitx (2012). Ha realitzat exposicions individuals a l'hotel Robinson Club de Cala Serena (2005), a la Galeria Ferrer Mir (2005 i 2007), a la Casa de Cultura de s'Horta (2015) i en el marc de les Jornades Canal'Art de Santanyí en la pròpia galeria (2016-2023). Ha participat en diverses exposicions col·lectives al llarg de la seva trajectòria artística en els termes de Santanyí, Campos, Palma i ses Salines (2001-2009), així com a l'ExMO i l'End of Year Show, a Nova York (2010).

TOMEU ESTELRICH

Tomeu Estelrich Rigo és un artista visual nascut a s'Alqueria Blanca, Mallorca (1968).

La seva obra està formada per les col·leccions Natura Morta, Vitralls, Retorn a la Terra, Elles, Fashion Victim, El jardí de les quimeres, Bikes, Ases, El romi de Venus, Boira i Miramar. El seu estil es caracteritza per l'ús de colors vius i textures orgàniques. Ha exposat a Barcelona, Manresa, la Comunitat Valenciana (Ondara, els Poblets, Pedreguer), Galícia (far del cap Vilán de Camariñas), i les Balears (entre altres llocs, al CaixaForum de Palma, a la Fundació Sa Nostra i al Museu Es Baluard). (Fragments de textos de sala de Claudia Giovanna Zucchelli i Gaspar Caballero, 2024)

MARGA GUASCH

Marga Guasch, historiadora de l'Art i conservadora de Patrimoni Històric, és una artista nascuda i resident a Eivissa que canalitza la seva passió per la pintura creant obres abstractes amb influències de l'expressionisme abstracte i l'art matèric, caracteritzades per textures i colors vibrants. La seva obra s'inspira majoritàriament en la mar Mediterrània, en un intent de valorar-la i reivindicar-ne la salvaguarda i protecció.

Guanyadora del 3r premi del concurs de la revista *IbizArt Guide* el 2021 i il·lustradora del llibre de relats *Ofertes a l'interior* (ed. Aïllades), ha format part del projecte social-artístic “Mata ombres” a Anantapur (l'Índia), impulsat per la Fundació Vicenç Ferrer i l'associació d'artistes de les Balears Art amb B. Col·labora amb aquesta Associació en exposicions col·lectives itinerants, junt amb la Fundació Baleària, a les Illes Balears, el litoral mediterrani, Galícia, Ceuta i Melilla. Marga Guasch també és membre de MAV (Mujeres en las Artes Visuales) i de l'associació artística eivissenca AMAE, amb la qual exposa en diverses mostres, tant col·lectives com individuals, a l'illa d'Eivissa. El 2025 ha participat en la 1a edició de la Fira d'Art d'Eivissa, així com en la 2a edició de la Ruta d'Artd'Eivissa.

RAFAEL HERNÁNDEZ

És llicenciat en Belles Arts (1991) i ha cursat el Màster en Producció Artística (2012) per la Universitat Politècnica de València. Ha realitzat més de cent exposicions entre indi-

viduals i col·lectives en galeries d'art i sales oficials, repartides per la geografia espanyola: Alacant, València, Barcelona, Conca, Burgos, Lleó, la Corunya, Madrid, Bilbao, Sevilla. Ha participat en nombroses edicions de la Fira d'Art Contemporani Art Madrid i en la Fira Internacional d'Art Modern Art Karlsruhe, a Alemanya, representat per la Galeria del Palau. Té obres en diferents col·leccions públiques i privades: des de la Biblioteca Nacional (Madrid) fins a museus i ajuntaments de la Comunitat Valenciana.

“Soc un autor que, des de fa algun temps, aixeca la pell del visible per a transitar el fosc espai del seu interior i comparteix casa amb el pensament”.

CARLOS LARIOS

Fotògraf, dissenyador gràfic i il·lustrador establert a Ceuta. Compagina el treball creatiu amb la passió per ensenyar fotografia, composició i anàlisi visual. És autor del blog Fotolarios (premiat com a millor mitjà de difusió), on comparteix reflexions, recursos i experiències fotogràfiques. Amb la seva obra pretén emocionar,

fer pensar i ressaltar la bellesa de la quotidianitat, utilitzant la imatge per evocar històries i replantejar la manera com miram.

CARMEN LIBERAL

Pintora i docent, Carmen Liberal neix a Navarra i viu a Eivissa des de fa trenta anys. Llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona. Ha cursat el Màster en Vídeo i Fotografia a l'Escola d'Estudis Universitaris IDEP de Barcelona. Un dels elements fonamentals amb els quals treballa és el collage combinat amb altres tècniques. Ha desenvolupat una àmplia trajectòria expositiva tant en mostres individuals com col·lectives, a Navarra, el País Basc, Ceuta, les Illes Balears, Galícia i Alacant. Va guanyar el Premi de Pintura Vuit d'Agost del Consell Insular d'Eivissa l'any 2021. Va participar en la 5a edició del projecte artístic “Mata ombres”, realitzat per la Fundació Vicenç Ferrer a Anantapur, l'Índia, l'any 2023.

ISABELA LLEÓ

Nascuda a Madrid, ha estat pintant des dels primers moments de la seva vida. Va estudiar Arts a Madrid, a Múnic i a la Universitat d'Hamburg, on va conèixer Daniel Spoerri (pare de Fluxus), Joseph Beuys, Nam June Paik, Herman Nitsch, Helke Sander i Franz Erhard Walther, entre altres artistes importants, amb els quals va participar en conferències i simposis. Va ser pionera en la creació d'un centre internacional d'intercanvi d'artistes a Hamburg. Com a artista va desenvolupar habilitats en diferents disciplines, primer en cinema i vídeo i imatges relacionades amb ordinador; va fer la primera exposició, “Digital Love”, a principis dels anys noranta. Aquesta obra va ser exposada a Alemanya, Polònia i Espanya. Després d'un any realitzant el Màster d'Animació per Computador al CNBDI-Angoulême, la Universitat de les Illes Balears i Metrolight Studios, a Los Angeles, es va instal·lar a Mallorca, on va començar com a escultora en pedra. Com a escultora va aconseguir encàrrecs públics i de col·leccionistes, i va exposar

en exposicions nacionals i internacionals (Sculpture by the Sea, Cottesloe and Bondi, a Austràlia; ECC Giardini Marinaressa, Biennal de Venècia 2018; Kunst am Berg, a Fiss, Àustria; CCA Andratx, a Mallorca, etc.). Mare de quatre fills, el seu treball està profundament immers en la natura. Segueix el camí de plantar arbres i viure prop de la natura durant 30 anys, i planta més de 500 arbres en una zona abandonada de l'illa. Va treballar artísticament amb aquest número en la sèrie de xilografia “Hivern” i els vídeos “Dead trees living trees”, que es mostren àmpliament dins i fora de l'illa. És una mena d'ecoactivisme.

ELENA MARTÍ MANZANARES

Des de fa ja uns anys els seus treballs giren entorn de la vulnerabilitat i fragilitat de la naturalesa com a metàfora de la nostra pròpia existència, sobre la connexió íntima que mantenim amb el món natural. “Les meves creacions fan referència al tema de la Naturalesa; apareix en les meves obres, bé de manera explícita

com a motiu central, paisatges, dibuixos, o bé de manera indirecta a través dels materials que utilitzo”.

ANDRÉS PLANAS

Pot l'ombra de la mort manifestar-se a través del color? Em referesc, és clar, al color viu, no al propi de la mort, al no color, que és l'expressió de la foscor i de l'absència de futur, el color? negre. És un repte, així, impossible de batre, i que només és a l'abast dels agosarats i dels descarats. Andreu Planas ha solcat una ruta ben truculenta, en què de la sang, les vísceres, els infants morts, l'ús extrem del blau Klein, d'àmplies ressonàncies pertorbadores, els tòtems misteriosos propis d'un atavisme sepulcral, les imatges de sexe explícit transgressor..., de tot això ha emergit una obra carregada de dramatisme i també d'ironia i de distància emocional, una barreja molt ben lligada que confereix al seu treball un segell distintiu on l'artista habita “a la frontera del que està prohibit”. Carlos Jover

LLUÍS POS, JAMES

Lluís Pons Orfila, *James* neix a Maó, Menorca, el 1970 i es defineix com un dibuixant que pinta. Passa la infància devorant còmics i dibuixant les seves pròpies historietes. El primer contacte amb els pinzells arriba gràcies a la pintora Dolors Boettcher, que imparteix classes de dibuix i pintura a l'Ateneu de Maó. Durant la seva època d'estudiant a l'Institut Joan Ramis és batejat amb el sobrenom de James, amb el qual comença a signar dibuixos i caricatures que fa a professors i companys. A mitjan dècada dels 90 participa en un taller de còmic impartit pel dibuixant català Ramon Vila, que l'anima a formar part d'un grup de dibuixants i il·lustradors que donen vida a la primera revista d'humor gràfic menorquí, *Idò, el Biocòmic*. Ja entrats al segle XXI, reprèn els pinzells, alternant la il·lustració i la pintura sobre formats més grossos. El seu peculiar registre artístic li proporciona un cert reconeixement quan és premiat en diverses convocatòries artístiques insulars.

De llavors ençà, la seva obra fresca i desinhibida d'aire pop figuratiu ha format part d'un bon nombre d'exposicions individuals i col·lectives.

GRÀCIA RIBALAIGA

Barcelona 1959. Filla de pare ceramista i mare creativa, ha crescut i viu a Menorca. Cercadora, curiosa i apassionada, perfeccionista dins la imperfecció. Acumuladora d'objectes diversos, i enamorada del paper i de les seves textures. Cercar, trobar, retallar, fer i desfer, compondre i muntar històries és una de les seves passions, i rescata de l'oblit la majoria dels seus personatges per donar-los l'oportunitat de ser protagonistes d'una nova vida. El primer collage va fer-lo als sis anys per al seu pare.

FRAN LUCAS SIMÓN

Fran Lucas Simón (Conca, 1982) és un artista plàstic la trajectòria del qual s'ha teixit en la intersecció entre la pintura, l'experimentació amb materials reciclats i l'exploració de la naturalesa. Format en Belles Arts en la Universitat Politècnica de València, va començar el seu camí artístic a través d'exposicions que li van obrir les portes a una cerca creativa cada vegada més personal. Des de fa més de quinze anys, la seva vida i la seva obra han estat estretament lligades a Formentera, una illa que el va atrapar gairebé per atzar i que amb el temps s'ha convertit en la seva llar i en la font de la seva inspiració. Allí participa activament en el Mercat Artístic de Sant Ferran i en la Fira Artesanal de la Mola. El llenguatge visual que desenvolupa combina elements trobats amb d'altres de pintats i retallats, que juguen entre ells en cada peça. La seva obra ha evolucionat d'un lloc més pròxim a la pintura cap a una altra manera bastant particular de construir imatges.

JOSEFINA TORRES

Pintora eivissenca diplomada en Arts Visuals, Comunicació i Disseny Gràfic per l'Escola TRACOR, Institut d'Art Digital i Màrqueting de Madrid. Ha realitzat nombrosos cursos de dibuix i pintura a Madrid, Mallorca i Eivissa. El seu treball s'engloba dins de l'abstracció lírica i es caracteritza per l'ús de diferents materials com papers, cartrons o llenços, en forma de collages, esquinçats, arrugats o trencats, al voltant d'un llenguatge metafòric que juga amb taques de colors i sentiments de l'ànima humana.

La seva primera exposició individual, "Percepciones vitales", va ser el 2008 a la galeria El Estudio, a Madrid, lloc on va residir durant quinze anys. Més tard es va traslladar a Eivissa, on viu actualment i on ha fet nombroses exposicions individuals, entre les quals destaquen la de Sa Nostra, "Llaurant l'eteri"; la d'Es Polvorí, "Plecs cromàtics"; la de Can Jeroni, "Trencar el concepte", o la de Garden Art Gallery, "Clivelles cognitives". De les organitzades fora de l'illa es poden assenyalar la de Can Gelabert, a Mallorca, o la de la

Torre dels Ducs de Medinaceli, al Verger, Alacant. De les col·lectives cal esmentar la realitzada a la galeria B12 en homenatge a la ceramista Anneliese Witt, "Jo dona", o la realitzada al Refectori de l'Ajuntament d'Eivissa en commemoració del dia de la dona, "Dones". A la Península destaquen les de Madrid, Còrdova, Màlaga, Astúries i Cadis, i fora d'Espanya, les de Nova York i Roma. Ha obtingut el Premi Vuit d'Agost 2021, que concedeix el Consell Insular d'Eivissa, i el segon premi IbizaArt Guide, que atorga la revista cultural del mateix nom. Una altra de les seves facetes és la poètica, per això, en gairebé totes les seves exposicions hi inclou poesies que desenvolupen la mateixa temàtica que la pintura, però en lloc de fer-ho mitjançant la pinzellada i el color, ho fa mitjançant la paraula i el vers. Ha col·laborat amb el Periódico de Ibiza y Formentera, a la secció cultural "360 graus" i al setmanari *Wkend*, i a la plataforma cultural digital Art-Xipèlag. Ha estat presidenta de l'Associació Multiart d'Eivissa, AMAE. Actualment pertany a l'associació artística Art amb B, amb la qual ha realitzat nombroses exposicions col·lectives a les Balears, Alacant, València, Galícia i Ceuta.

RICARDO VIDAL_MAXOA

Va néixer per terres manxegues. Infància i adolescència formades en escoles de dibuix i pintura de Torrevella. Es trasllada a València per a estudiar arquitectura, i hi crea l'estudi Cubo Arquitectos. Amplia la seva formació amb cursos de pintura, fotografia i gravat, a París, València i Alacant. Completa la seva formació artística estudiant interpretació i expressió corporal en escoles de teatre i dansa. Pertany a Espai_F, col·lectiu amb seu a Formentera dedicat a la gestió, producció i dinamització culturals. Actualment imparteix tallers i classes particulars sobre art i creativitat. Estableix la seva residència a Dénia, on forma una família.

GOVERN DE LES ILLES BALEARS
CONSELLERIA DE TURISME, CULTURA I ESPORTS

Conseller
Jaume Bauzà Mayol

Director general de Cultura
Llorenç Perelló Rosselló

PUBLICACIÓ

Edició
Govern de les Illes Balears
Conselleria de Turisme, Cultura i Esports

Coordinació
Catalina Ferrando Ballester

Comissariat
Antoni Torres Martorell
amb la col·laboració de JM Adillón i Antònia Torres

Textos
Jaume Bauzà Mayol
Marina Sanmartín Llopis
Antoni Torres Martorell

Disseny i maquetació
Can Barretes

Impressió

D.L. PM 00891-2024

FUNDACIÓ
BALEARIA

 **Govern de les
Illes Balears**
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports

Ajuntament de Pedreguer

Ajuntament
de Porreres

ajuntament
d'EIVISSA

Ajuntament de Maó

de **MAGAZINOS**

Arxiu del Regne de Mallorca

Museo del Revellin
CEUTA

**FUNDACIÓ
BALEARIA**

**Govern de les
Illes Balears**
Conselleria de Turisme,
Cultura i Esports